

Plymouth, Pa., 20 Balandžio.

Kiekvienai tautai kelentėsi iš amžių miego ir pradeda šį tą veikti dėlei savo naudos, kyla galybės priesų, kuriųnori velei ją užmigdinti, idant jai miegant galėtų ir toliau iš miegančių naudotis. Bet tauta, kartą akis atvėrusi ir pamaciusi, kas aplinkui dedasi, jau nesidūda užmigdinti, nors prieszai ją surisę varu guldo ir užmerkia akis, ir tāsai tautiškas kunas nors suriszas ir nevalė jama akių atidaryti, o ypatingai išdūti vaitojimą — tyli, bet ir tokiam pasilaikyme budanas, jau nemiega kaip pirmas, drutina si ir protauja, kaip ir kokiu būdu galėtų greičiausiai sutraukti tūs ryzsius ir išsiliūsti iš grabo nevalės. Ir nors prieszai siauczia smarkiausiai, tai tautos dvasė labiau kyla ir artinasi prie greitesnio išsiliūsavimo. Taip kylant tautai, reikia daugybės vyrių aukų, kurias ryja prieszai ir, kurių niekad prisotinti negali, ir tokiems visados turi buti pasirengę aukos, tai gyvaszciu (kaip Maskolijoi) protavimu, nenustojancziu darbu ir materializskomis aukomis. Apart musų prieszų, raudasi velei galybės paczių tautiecių — sąnarių to suvaržyto kuno, kurie dar smarkesnius uždūda smugius negu prieszai. Atsiranda tokių, kurie prieszams išdūda savo broį, pārsidūda prieszams ir gelbsti jiems paneczioti ir sloginti savo brolius, tai vėl savnāudziai, kurie traukia sau naudą iš nežinēlių ir liepia neklausyti tų, kurie darbūjasi dėl jų labo, tai vėl tokie raudasi, kurie pasirodo save karsztais tėvynainiais ir darbūjasi iš pradzių, rodosi, ant naudos visūmenės o tūmi laukia tiktai progos pasiplēzti kitų nūpelaus o tankiausiai pralobti iš tautiszku organizacijų, nūneszant visą materializską paramą to viso judėji-

mo, ir ant galo: Dar tokių randasi, kurie turi ypatiszką džiaugsmą iš tokių nelementų darbų ir paakina dar, kad sugriautų visą pradėtą darbą.

Kad tas yra tiesa, tai mato me sziadien iš padėjimo musų tautiszku organizacijų, „Susi vienyjimo“ bei „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“. Sąnariai vienos kaip ir kitos organizacijos su pasiszventimu dėjo ir rinko aukas visūmeniszkiems reikalams, o vienas iš to pasinaudojo ir galima sakyti visą materializską paramą nūneszė. Kiek dabar turi dėl to nesmagumų virszininkai, o kas atpildys tą sugaiszintą darbą? kas pastums aukautojus prie tolesnių aukų? Tokie žmonės yra daug piktesni už musų prieszus, kurie mus kankina iš virszaus, bet musiejie sąnariai griauja viduriniį pamatą. To viso priezasczia yra visokios aplinkybės, nū kurių išsigydsime ateiuancziam laike. Iš savo klaidų pasimokinsime, tiktai nereikia nustoti vilties ir su vienu, antru nepasisėkimu nemeskime pradėto darbo.

Visas musų išsiliūsavimas yra tiktai mokslė — apszvietime. Kiek ezionai vėl yra prieszų — tamsunų, kurie patys nekenczia apszvietimo ir kitus nū to atkalba. Dr. Szliupas užmanė įkurti keliaujančią mokslo draugystę, kurios reikalingumą turi kiekvienas pripazinti. Mieris nieką neuzgaunantis, o kaip sujūdino jisai kuningų dirksnius. Kun. Žebrys iš karto rengiasi su „žaliais kiausziniais“ o „Garsas“ jau dairasi apie jos pabaigą. Visi gerai žino ir atmena, kaip velionis kun. Burba su Szliupu sukėlė, galima sakyti, visus Amerikos lietuvius. Kūrie negirdėjo jų prakalbų, tie tą pamatę laikraszcziūse ir lygiai atsivertė — pabudo. Musų kuningams reikia vis užmanymų, iš tulų jie ir pasinaudojo ir net lenktynes pradėjo. Ge-
rai. Szliupas padavė užmanymą, kuninagai tegul jį išpildo su sveiku grynu mokslu ir viskas bus gerai. Kiauszinei liks maistu ir nereiks baimytis apie užmanymo myrį.

„Garso“ num. 15 apraszė velionio kun. Burbos szermenis. Korespondencijos raszytos iš Plymouth'o. Vis tiek. Du sąnariai vietinių draugyszcių padavė faktus: tiktai viena Szv. Jurgio sic draugystė nusiuntė du sąnariu dėl pasitikimo svezcių. Draugystės neszaukė susirinkimū kad palaidoti velionį. „Vienybė“ drovisi atkartoti kun. Kuro pamokslą. — Czionai palikome vietą „Garsui“ mus užvadūti, bet „Garsas“ to nepadarė ir tų szlykszczių neatkartojė, nes kiekvienam atsiminus drovu, o mes „dievazi“ drovinės ir laikysimės savo prizadėjimo. Kam tikrai pripūla „kunigzdydystė“, tai pirmiausiai „anūdiems vietinių draugyszcių sąnariams“. „Garsas“ su savo Plymouthiszkais tikrai nemylė teisybės. Vietoje gesinti tokius kvailus nesutikimus ir melus, „Garsas“ puczia dar ir platina jūs. Esant kun. organu, neprivalytu kelti vaidus tarp partijų. „Garsas“ daugelį bergzdžio darbo padarė kun. Zilinskui.

Pastarame laike „Garsas“ pradėjo talpinti pamokinius „T. M. D.“ Visoki užkaboriniai, nieko neturinti, net kandidatus stato su „Garso“ pagelba. Jei „Garsas“ trokszta vienybės, tai te nekelia vaidų, ypatingai ten, kur ne jo reikalai. „Garsas“ neapkentė iš pradzių „T. M. D.“ neapkenczia jos ir sziadien. Reiktu bent gedytis jau.

Plymouth'o klebonu tapo paskirtas kun. J. Zilinskas iš MtCarmel. Kun. Zilinskas suvienys abi nesutinkanczias partijas tarpe parapijonų, jei neklausys panaszių, kaip anūdu „du sąnariai vietinių draugyszcių“.

„Vienybės“ redakcijoi gaudamos szios naujos knygos.

- 1) Mytai, pasakos ir legendos Žemaczių 50 ct.
- 2) Lietuviai po Maskoliaus jungu 10 ct.
- 3) Simukas ir Magdūtė grazi pasakėlė. 10 ct.

Iš Lietuvos.

Visztytis (Suv. gub.) Prusų pusėje, atsirado gioriose, vadinamose „Smalnicezia“, toksai vabalas „miniszka“ vadinamas, kuris neiszpasakytai medzius naikina. Vokietijoj vietomis visus plotus girių isznaikino. Dabar jau mus parubežėje tasai vabalas pasirodė ir tikrių tikriausiai ateiuanczią vasarą pėreis į mus pusę ir ims esti giorias. Prusų valdzia net kelis szimtus kareivių atsiauntė giorioms ginti nū tų vabalų. Nors visus medzius ir szakas užgautas vabalė kerta ir degina, vienok prusai patys nepazitiki giorias nū isznykimo apginti.

Naumiectis, (Suv. gub.) Trijs kareiviai parubežinės sargybos, pradzioj Kovo m., sumuszę ginklus pabėgo į Prusus, mislydami į Ameriką keliuti. Bet pasigėrę kareziamoje emė ermyderį kelti ir buvo pristatyti prusų zandarų maskoliams atgal. Dabar sudys jūs karės sudu ir tikrai į resztantu pulkus nubugdys.

Slavikai, (Naumiesczio pav.) Apie vidurį Kovo mėnesio parubežiniai sargai sugavo tris vyrkus su lietuviszkais laikraszcziais; neszėsi jie „Varpų“, „Ukininkų“ ir „Tėvynės Sargų“, daugiausiai buk „Varpų“ turėję.

Praėjusi ziema ypatingai gera buvo kontrabandai neszti. Pasakoja knygnesziai kad dar nei vienus metus nepergabeno tiek lietuviszku knygu, kiek pereitą ziemą. Tilžės spaudikai neatspėdavę szimet knygu spausti. Vienu kalėndorių į 30,000 iszpirkta jau. Mat

sniego beveik visai nebuvo, tai labai paranku buvo, be pėsakų, per rubežių eiti; antrą vertus ir zandarai labjaus sujūdino lietuvius, kas pirma nieko nežinojo dabar emė skaityti.

Nū 13 (I) Kovo mėnesio *parubežiniai sargai gali sžadyti ir i bėgantį žmogų*, tik tai turi du sykiu riktelti: „stok!“, jei da nestotu, tai kareivis turi syki sžadti i virszų ir paskui nesustojus bėganciam gali paleisti kulka ir i užpakalį. Matyt monopolium užėjus nesizmas spirito isz Prusų pasididino, tai maskolių valdzia asztresnius įstatymus iszleido. Bet tai nieko beveik nepagelbės, nes patys kareiviai kontrabandą pernesza, bilė tikt jiems dūdi ant sznapso. Net apiciera ir jų paczios kontrabandą kitiems už piningus velka. Kotovszcziznos kardone 1897 m. tapo iszkeltas net i Krymą apicieras Zolotuchinas, kuris su savo paczia sžadunų pelną turėjo isz gabenimo žydams kontrabandos. Už tai tapo ir perkeltas.

Seinai. Naujasis vyskupas, kun. Baranauskas, jau iszkarto nejtiko musų pripratusiems lėbauti ir paleistuviauti kuningams, nes uždraudė laikyti jaunas gaspadines.

Nekurie musų kuningai beskaitydami vyskupo „piemeniszka pasiuntimą“ iszrado, kad vyskupas draudzia lietuviszkas konygas skaityti. Bet žmonės daugiausiai tikt jūkiasi isz tokių piemeniszku iszradimų.

Seinūse jau prie vyskupo Vierzbausko buvo įsigyvendinę nekursai kun. Antanaviczius, kuris turedamas daugiausiai drąsos ir ant nieko nepaisydamas, buvo įgijęs didelę valdzia ir isztikrujų priesz kun. Baranauską valdė Seinų diecezija pardavinėdamas prabaszczystes ir viską už piningus padarydamas. Dabar, girdėti, vyskupas Baranauskas

jau praszalino Antanaviczijų, kuris net i kanaunųs jau paspėjo įsisukti. — Tai gi galime tikėtis, kad vyskupas Baranauskas apvalys nū bjaurių kuningų Seinų vyskupystę.

Mus kuningėliai dabar pyksta ant Naumiesczio praloto kun. Salamono Oliakos, kuris vyskupui Vierzbovskiui mirus, galėjo užimti administratoriaus diecezijos vietą, bet per savo godumą neuzėmė, nes jam labai rupėjo Naumiesczio parapijonų kieszieniai isztusztinti. — Beto, brostvinę, už kurią parapija, su prabaszczium provojosi ir apie kurią kelis sykius buvo „Ukininke“ raszyta, pradzioj Kovo mėnesio pralotas, Oliakas, pardavė net ne i kataliko rankas, bet kalvinų tikėjimo žmogui už 2,500 rub. Tai jau visai begėdiszkas darbas. Apgavimu pasisavino nū parapijos namą, emė per kelioliką metų randos po 300 rub. ant metų ir ant galo be parapijos zinios pardavė kas zin kam.

Isz Petrapilės parėjo žinia, kad Joną Krauczuną apkaltintą už redaktorystę „Ukininke“ ir „Varpo“, nusudijo bene 26 d. Vasario m. (seno skaitliaus) 1898 m. ant metų i kalėjimą, vienam sėdėti. Ka ikisziol atsėdėjo buk bus parokūta, tai ki liktu jam tikt 4 mėnesiai sėdėjimo. Atsėdėjus tą laiką dar eis jisai ant 3 metų po policijos prieziura, kuri esti baiesnė kartais už patį kalėjimą, nes policija nedūda visais užsiėmimais versztis, o gyventojai vėl tokį policijos prieziurimą nenori imt ant darbo. Tūriu da pridėt, kad argėmentų parodanczių Jono Krauczuno kaltę žandari neturėjo, o apsudijo jį tikt pagal savo zandariszka persitikrinimą. Tai tav teisybė! Gana yra, kad zandarai blogai apie ką mislytų idant įkiszt jį i kalėjimą ir smarkiai nusudyti.

Kalvarija (Suv. gub.) da tebesėdi Matulaicziai du — studentas ir kareivis, Czėsnukas Jonas ir Jūzas Kaczergis. Studentą Daniliauską apie kalėdas jau paleido sudėjus 200 rub. kaucijos. Pas jį atrasta apie 18 knygu ir laikraszczių su padėtais ranka Daniliausko numeriais. Isz to zandarai iszveda, kad D. buvo knygininku lietuviszko studentų knygyno ir „platino“ („rasprostrania“) knygas. Bet bjauriausia zandarams iszrodė numeris „Ukininke“, kur buvo paraszyta, kad Pobiedonosevas carą už nosies vadzioja.

Didziausias kaltininkas, tai studentas Maskvos universiteto Pranyš Matulaitis, kurio laiszkūse (pas jo brolių kareivį) atrado, kad reikia pirmiausiai carą nuversti, ir tikt paskui jau galima busiant tikrai žmonių buvį pagerinti. Kaczergj ir Czėsnuką laiko taip ilgai, buk už ju statumą. Paczto vezikas Lietuvininkas tapo nubaustas valseziaus su de už lietuviszka laikraszczius tikt ant kelių dienų i kozą.

Kaunas. Atmintinėje knygelėje 1898 m. yra straipsnis garsaus žinuno lietuviszkos kalbos kun. Jaunio apie lietuviszkas tarmes. Tekstai raszyta lietuviszškai — lotyniszkomis litaroms.

Senapilės gimnazijos studentų kazermėna atsiūsta jau priesz kalėdas isz Varszavos „diadka“, buvęs zandaras, sergėti mokintinius nū piktų dvasių. Toliaus Senapilės pedagogai iszrado, kad mokintiniai, jei ne internate, tai turi gyventi butinai pas tikrus maskolius pravoslavus, pas katalikus gi mokintiniams nepavelyse gyvent.

Mokintojai — Veiverių Žilinskas, Suvalkų Pozerskis, Virbalio Lapinskas (tikras maskolių sznipukas), Varszavos Gilius buvo priesz kalėdas Varszavoj suszaukti ir

klausti, kaip jie mislyja apie lietuviszka spaudą. Buk Lapiuskas su Gilium stovėjo už maskoliszkas litaras, bet kuraťorius Liginas paskui isztarė, kad jis pamatė, jog jie menkai iszmano apie tai.

Senapilėje gyvena plentų virszininkas, dabar nekoksai Gordiejevas. Pereitą žiemą reikėjo taisyti tiltas ant Szeszupės. Tą darbą visados atlikdavo lietuviai. Bet p. Gordiejevas, matyt, didelis obrusitelius parsikvietė maskolius tiltui taisyti. Jau nū senie turime pas mus maskolius kailius, spynų, peilių ir kitokių plieninių daiktų pardavikus, tekorius, ledų (marozenos) pardavikus, darbininkus prie Kauno tvirtynių, prie kazermių statymo; dabar net plento darbams parkvieczia maskolius.

Nū Szesztakavo pro Senapilę ant Kazlų Rudos jau szj pavasari pradės vesti gelezinkelį. Kita szaka to gelezinkelio nū Alytaus ant Suvalkų, Augustavo ir Gardino nelabai dūdasi užbaigti, nes tiltas per Nemuną labai sunkų užgrūntavoti, kadan gi gruntas minksztas, neatlaiko didelių polių. Kitose vietose atranda tokias pelkes, kurias jokiu budu negali užpilti.

Ryga. Pirmu kartu tapo czionai losztas lietuviszko kalboi teatras „Vyras isz bėdos“ paraszytas lenkiszškai Blizinskio. Loszė vietiniai lietuviai po vadovyste F. Flaksbergo, latvio. Ant perstatymo buvo suvažiavusių daug lietuvių isz visų szalių.

Isz Prusu Lietuvos.

Lietuvystės judejimas nors menkai, bet vis gi kruta ir plecziasi vis platyn ir tolyn. Jau 1895 metųse buvo sustoje apie tuzinas jaunų vyrų, kurie uždėjo „Kliubą“, nors karcziamoje, ir sudėjo kelioliką markių kliubo reikalams. Kliubas neilgai tvėrė, nes

draugai per mier pradėje gir-
tauti iszkriko. Kliubo kasoje
likosi keliolika markių. Ant
ko tapo tie piningai apversti,
neteko patirti. Buvusiam ka-
sieriu, Mikeliui Plotai, vertė-
tu apie tai pagarsinti, ir tūs
piningus pavesti „Skyrymo
Draugystei“ jei jų nesunaudo-
jo kitiems reikalams. Bet ant
ko tapo jie sunaudoti, ar dar
tebeguli pas p. M. Plotą, nie-
ko tirti nebuvo. Tai-gi sziū-
mi užprasau p. M. Plotą apie
tai pagarsinti vieszai per laik-
rasztį. Piningų, rodosi, yra
likę nū kliubo apie 18 markių.

Paskesneme laike, Tilžėje,
tapo uzmanyta įkurti „Daino-
rių Draugystę“. Pritarėjų
yra nemenkai, ypaciai lietu-
vaiczių, kurios nori iszmokti
savo dainas. Dainorių mieriu
yra mokintis ir kelis kartus
ant metų vieszai padainūti ir
tokiu budu labiaus supažin-
dinti lietuvius su savo daino-
mis, kurias tulasis yra visai
uzmirsęs jau. Lietuviai ir
lietuvaitės, kurie troksztate
iszmokti savo dainas ir jų mei-
lę kitiems įkvepti, kreipkitės
pas žiuponaitę M. Raiszukyę,
Tilžėje, Anger 20. Prie drau-
gystės galėsq prisidėti ir ne-
dainūjanti, idant pasiklausytu
lietuviszkų balsų.

Vokiszkų konzervatyvų par-
tija dėl Tilžės ir Pakalnės pav.
nėra dar pastacziusi o ir visai
neketa statyti savo kandidato
ateinantiems rinkimams, nes
nesitiki iszlaimėti, o dovanai
kasztūtis, sako, neverta esq.
Girdi lietuviai mums jau ne-
gelbės daugiau skirti, o be jų
nieku budu neiszlaimėsime.
Susipranta vokietaipalaikiai.

„Auszros“ ir „Naujos Liet.
Ceitungos“ redaktoriai skersū-
jasi dėlei pirmystės. „Ausz-
ros“ redaktorius, J. Arnaszis,
ant susirinkimų siulo „Ausz-
rą“ už „Skyrymo Draugystės“
organą, kas nepatinka „Nau-
jos Liet. Ceitungos“ redakto-
riui M. Kiūsiui. Jūdu gin-
czyjasi po uzdanga kovojimo

už lietuviskę, lyg „Auszra“
norėtu atimti dirvą „N. L. C.“
„Auszra“ giriasi, buk radusi
didį pritarimą tarp susirinku-
siu, kad butu Draugystės or-
ganu. „N. L. C.“ užgina tajį
didį pritarimą, ir nurodo, kad
jō visai nebuve ir tasai „Ausz-
ros“ prasimanymas buvo tik
tai priesz Ceitungą buves. Jū-
du vietoje kovoti susidėje
priesz vokiecius, susikove už
pusauksinius. Paskyrimas
vieno ar kito laikraszczio už
organą, prigulės nū to, kaip
jis užtars lietuvius. Vardas
„organas“ nesuteiks garbės nei
naudos laikraszcziu, jei bus
tiktai tās zodis užraszytas.
Darbas turi parodyti tą visą,
o tada ir pritarėjų rasis, kurie
paims vieną ar antrą už savo
organą

Viena lietuvaitė per „Ausz-
rą“ jieszkosi jaunikio. Turi
22 metu, sveiką kuną ir dvase
bei 15,000 markių dalies. Te
kėti keta tiktai už lietuvio, iki
35 metų seno, o ir naszlio, bet
be vaikų. Mislyju, kād ji tu-
rės pilnai isz ko pasirinkti jau-
nikį, nes 15,000 markių turi
didę meilę.

Asz vis negaliu atsidyvyti
isz mūsų laikraszczių, dėlko
jie apie darbus lietuvių Did.
Lietuvoi bei Amerikoje tyli.
Asz mislyju kad jie yra pavy-
dūliai skaitytojams tų žinių.
Skaitytojai užsigeistu pama-
tyti vieną, kitą laikrasztį, ku-
rių yra apie 13, neskaitant tų,
kurie spaudinami vokiszkoms
raidėms, ir pamatę ką kiti
laikraszcziai raszo, to paties
pareikalautu. Dabartinių mu-
sų organų mintis yra atitolinta
nū suvienijimo mūsų. Jie
laikosi vokiszko būdo, vadin-
dami žemaiczius maskoleis jau,
o augsztaiczius lenkais. Pras-
ti abudu organai. B.

Du milijonu ant metų.

Kadangi žmonės per-a, pabando ir vėl perka,
tai patikrina, kad jie yra užganėdinti. Žmonės
Suvienytose Valstijose dabar perka CASCAR-
RETS CANDY CATHARTIC mažiausia du mili-
jonu dėzuczių ant metų, be abejonės bus trys mi-
lijonai priesz naujus metus. Tai reiszkiā, kad
CASCARETS yra labai gera gydykla dėl czystyji-
mo žmogaus kraujo ir suregulavojimo vidurių
Visose aptiekose 10c., 25c. ir 50c. už dėzute, nes
tai gvarantavojama.

Isz Kitur.

— *Suvienytos Valstijos ir Ispanija.* Suvienytų Valsti-
jų parlamentas ir senatas su-
teikė prezidentui galę, kūmi
veikiausiai sustabdyti kovą
Kuboje. Prezidentas turi ga-
lę ant visos kariaunos sausu-
moje kaip ir vandenūse valdy-
ti ir gelbėti kubieciams ne-
priegulmystę įgyti. Parlamen-
tas tą savo užmanymą patvir-
tino su 322 balsais priesz 19,
o Senatas su 67 priesz 21 bal-
są. Senatas nutrė: Kad žmo-
nės Kuboje turi buti laisvi ir
nepriegulmingi, turėti savo
rėdą, kurį Suv. Valst. pripa-
zins įstatymiszkai. Ant antro,
Suv. Valst. pareiga yra parei-
kalauti, idant tūjaus Ispanija
su visa kariauna iszskrausty-
tu isz Kubos. Ant treczio,
prezidentas Suv. Valst. turi
pilną galę ant visos Suv. Valst.
kariaunos, ir reikalui esant
imti ją pagelbon dėl įkunyji-
mo virszminėtiems nutari-
mams, ir Ketvirtas, Suv. Valst.
apreiszkia, kad nieko neturi
prie Kubos, kaipo tai virsze-
nybės, įstatymų arba kontra-
liavimo, apart įvedimo paka-
jans; sziaip visi reikalai yra
palikti patiems gyventojams.
Sugrįžęs isz Havanos konsulis,
Lee, pasakoja, kad eksplozija
laivo „Maine“ tikrai yra nusi-
davus su žine kariszkų urėdi-
ninkų, ir skatina Suv. Valst.
reikalauti atlyginimo už tajį.
Pats konsulis Lee, pasidavė
kariauną ir keliaus ant Kubos.
Ispanijos valdzia nelabai to
gandinasi ir jieszko tiktai pa-
gelbos pas Europos vieszpa-
tystes, nes ji gerai žino, kad
pati viena neapgalės S. Valst.,
kurios dar apart Kubos ir į
Ispaniją nuplauktu. Anglija
ir Vokietija keta nesikiszi,
bet Austrija ir Prancuzija keta
Ispanijai gelbėti nors tiek,
kad nedaleisti S. Valst. laivy-
nę prie Ispanijos pakraszczių
Europoje. Toliaus gal gelbės
ir prie Kubos taip pat. Jeigu
Austrija ir Prancuzija prisidė-

tu prie Ispanijos, tada S. Valst.
turėtu atsisakyti nū savo už-
manymų, nes neįstengtų jų pa-
remti su visa savo kariauna,
nors giriasi, kad gali pastatyti
reikale 12 milijonų. Ispanijai
pakilo demonstracija prieszai
S. Valst. pasiuntinį Malagoi,
kur susirinkusieji ispaniečiai
iszdaužė akmenais langus ir
nuplėszę S. Valst. ženklą po
gatves valkiojo. Ministras vi-
durinių reikalų tūjaus viską
užganėdino ir demonstrantus
suareztavojo. Barcelonos uni-
versitetą uzdarė dėlei sumysz-
mo studentų. Valencijai dau-
gybės žmonių susirinkę su rau-
dona vėliava vaiksziociami po
gatves „Marsellaise“ giedojo.
Madridte apicierai buvo sutai-
sę demonstraciją, bet tapo isz-
dūti ir iszskirstyti po visą Is-
paniją. Karlistai taip-gi ne-
miega. Didesnė dalis ispānų
kreipėsi priesz vietinę valdzia,
labiaus, negu priesz S. Valst.
Jei neužsidegs karė tarp Ispa-
nijos ir S. Valst., tai Ispanijai
kils naminė karė. Prie Suv.
Valst. pasiuntinių, Ispanijai,
padauginta sargyba. Ant Pi-
lipiniskų salų maisztaiz lygiai
nenustoje. Maisztininkai ro-
dosi buvo pasidavę ir ginklus
padėję. Dabar vėl girdima,
kad į 10,000 gyventojų yra
vėl apsiginklavę ir turėjo ke-
liose vietose smarkius susirė-
mimus su ispaniszkomis pajie-
gomis. Gyventojai užmusę
daugelį ispaniszkų kuningų,
kurie liepę klausyti ispaniszkos
valdzios. Pilipinų maisztiniu-
kus szelpenti Japonija. Suv.
Valst. pasiuntinys, Woodward,
Madridte dar tebeesas, ir nors
kongresas su senatu sutarė
pralėti karę jau, tai dar vis
yra galima jos iszvengti, ir to-
sios neuždegti. Abi szalys isz
visos galės taiso ir perka viso-
kius laivus dėl karės. Sausu-
mos kariauną lygiai turi gata-
vą. Isz Floridos su ameriko-
niszku laivu iszplaukė į Kubą
498 ispanai, kurie gali stoti į
karę. Apie pakajų bekalbant,

gal kitą kartą pranešime jau apie galybes nužudyti.

Karės kasztams republikonai sutaisė „Bill“ kongresui ir senatui, kuri bus priimta, uždėti muitą ant alaus, tabako, tabokos, czeikių, vekselių, kontraktų, patentūtų gydūlių, telegramų, Expressinių siuntinių, kavos, arbatos ir t.t. Tokiu budu jie mislyja surinkti per metus apie 120 milijonų dol. Tai-gi karės kasztus turės sudėti vargszai beturcziai. Vynas szampaniszkas, deimantai ir kiti didzturczijų pasipūszimai bei smaguriai yra iszkirti nū apmuitijimo.

— *Azija.* Europos neprišotinosios vieszpattytės iskrauscziusios į Kiniją, saviszkaiai platina ir savo kultūrą. Vokietija savo užgrėbtūse (samdytūse) krasztūse kiniszkus užvardymus atmeta ir dūda vokiszkus. Vieną salutę, kuri yra arti Kiao-Chou, praminė „Friedrichs ruh“ o ant tosios kalnų „Arnulf-Spitze“, ant garbės kariuonos vado. Maskolija vieną gavusi nū Kinų rando, tūjaus kito reikalauja; dabar Maskolija vėl pareikalavo nū Kinų Kin-Chou apielinkės, kurę Kinai ir neva parsamidė, nes neįstengė priezintis Maskolijai. Maskolijos apasztalas tūjaus pareikalavo kiniszkos valdzios prasikraustymo 24 adynų laike, kiniečiai dar priesinosi, ir abu iszsiuntė apeliacijas į Pekiną ir Petropilį. Kinų ciecoriaus rumūse susekė didelį sūkalbį ant ciecoriaus galyos už daldimą viso ko Maskolijai. Lygiai ir vidurinėje Kinijoi platinasi tasai sūkalbis, kurį veda mandarynai (kunngai). Korejoi vėl maiszta pakilę isznaujo. Tuli ministariai yra paszalinti ir nauji aprinkti. Hongkonge apie 150 angliszku ir amerikonzsku jurininkų užpūlė ant 400 maskoliszku, vokiszku ir prancuziszku jurininkų ir pusėtinai jūs apkulė.

Mat paskutiniai užsimanė pasijūkti isz yankeesų, kas užsibaigė verksmu.

— *Aprika.* Anglų pajiegos pergalejo derviszius Egipto valdybose ir galutinai bene bus iszvaikę. Derviszių vadas pakliuvo į anglų rankas bei daugelis jo kareivių. Anglai taip gi daugelį savųjų nužudė. du apicieru užmuszė dervisziai o 14 sužeidė.

Dalis darbu

— *New Bedford, Mass.* 22 medvilnės verpinyczios, kurios sustojo nū 17-tos Sausio, dėlei numazinimo algų darbininkams ant 10%, vėlei pradėjo dirbti. Labiausiai iszbadėję darbininkai sugrįžo prie darbo uz kapitalistų paskirtą algą. Kiti neina dirbti ir kitus neužleidžia. Tose 22 verpinycziose dirbė į 9000 darbininkų.

— *Saco, Me.* „York Cloth Mills“ vėl pradėjo dirbti ir visi straikieriai sugrįžo prie darbo. 1600 darbininkų vėl pradėjo dirbti.

— *Massilion, Ohio.* Czionai sustraikavo 2000 kalnakasių dėl to, kad kasyklų savininkai neiszpildė prizadų ant konvencijos darbininkų Chicagoje.

— *Pittsburg, Pa.* Kalnakasių straikas jau neiszkilis, nes anglų baronai prisilenkė ant darbininkų reikalavimo.

— *Eckley, Pa.* Czionaitinėse kasyklose nedirba daugiau kaip 2 dienas po 10 adynų per sanvaitę. Priegtam mainieriai negauna karų, ir tą patį laiką turi praleisti be darbo. Mainierys gauna 80 ct. už karą anglų, bet karas yra labai didelis. Leberys gauna po 10 ct. už adyną ir dirbdamas per mėnesį kas sanvaitę po 20 adynų, uždirba \$8,00, o kartais tik \$6,00.

— *Scranton, Pa.* Czionai sudego didelis brėkerys Oxford, prigulintis D. L. & W. Co. Hyde Park. Sudegė visos maszinerijos. Isz ko užgimė ugnis, nežine. Iszkados pasidarė į \$90,000. Daugelis darbininkų neteko darbo.

— *Buffalo, N. Y.* Kontraktieriai Hughes Bros & Bangs isz Syrakuse, N. Y. szioje sanvaitėje pradės dirbti naują pylimą vietiniame ūste. 1000 darbininkų gaus darbą.

— *Irwin, Pa.* Praėjusią seređą sudegė stiklų liejinyczia, kurios iszkada isznesza į \$750,000. 500 darbininkų neteko darbo.

Pagal angliszkas zines isz 116 unijų (21,000 sanarių) pradžioje Kovo buvo be darbo 44 nūszimecziai, tai gi arti pusė.

Czestyja krauja.

Czystas kranjas tikrina czystą odą. Nėra gražu mo be to. CASCARETS CANDY CATHARTIC iszczystys tau kraują, ir laikys czystą, nes iszvarc vėią nechezatumą isz kuno. Pradėk imti szlaidien o iszvarys isz tavo kuno puezkus, dedervines ir kitas odos ligas, nes CASCARETS už 10c tai padaro. Gausi visose aptiekose su gvarancija 10c. 25c. ir 50c.

Isz Amerikos.

Leituviai vis ky la.

Vokiszki laikraszcziai praneza, kad Szenandoryje per velykas 4 prisilakę lietuviai isjiverzė į vieno lenka grinczią, vardu Anaskowicz, ir jo nesant namieje, pradėjo muszti jo paczią, kuri pradėjo szaukti pagalbos. Tame tarpe parėjo ir vyras. Tiejie metėsi ant jo, sumuszė, suspardė ir peiliais subadė, kad anas vargu iszlikis. Abelnai velykos perėjo su girtavimu, musztynėmis ir užsibaigė tada, kaip visi karsztiejie buvo už grotų jau.

Dar aukso atrado.

4 mylias nū Sitka, Alaskoje, atrado vėl didelius plotus aukso, kurie bus bene turtin giausi. Isz 2000 svarų smilczijų iszplauja nū \$100 iki 900. Žmonės nežino nei ką daryti isz tos daugybės auksiųjų plo-

ty atradimo. Vėliaus gal visa Alaska pavirs į aukšą.

Ledūsa isz zalęs laivas.

Szale Alaskos, netoli Point Barrow, žvejų laivas „Rosario“ su visais žvejais stovi ledūse isz zalęs nū 10-tos Spalnio 1897 m. Nabagai neteko maisto ir mintą tikrai žuvimis, kokias pasigamua. Užsimanę mėsos, eina gaudyti tarpledese ruinių (jurinių szunų). Laivo jie nenori apleisti, nes tiki, kad užėjus pavasariui galės iszsiirti isz ledų.

Susimuszė trukiai.

Arti Fernwood, Ohio, vienas keleivių trukis suvažinėjo vieną žmogų ir sustojo, idant jį paimti. Tame tarpe atėjo tavorinis trukis ir atsimuszė į stovintį. Užpakaliniai 3 vagonai keleivių trukio tapo sulaužyti ir nemenkai žmonių sužeidė. Tavorinio trukio 8 vagonai iszoko isz rėlių.

Auksinis pliosteris.

New York'e vienas turczius buvo isimylejęs į szunis ir tų jų laikė net asztūnis. Vienas isz tų užpūlė ant vieno žmogaus ir parsimetęs ant žemės perkando ranką ir szoną. Užpultasis per szunį, apskundė aną mylėtoją szunų į sudą ir pareikalavo \$10,000. Nū to įkandimo neužgijo opos metų laike, gal dabar pradės gyti.

Ką meilė nepadaro.

New York'e buvo isimylejęs vienas jaunikis su mergina. Vieną vakarą nuėjo į dū ant baliaus į kitą szalį miesto, kur gyveno tos merginos brolis. Mergina norėjo pas broį pernakvoti po baliui, kur je jaunikis palydėjo. Brolis atidares duris ir pamatęs seserį su jaunikiu, iszpludo, o jaunikiui norėjo iszperti kailį. Jaunikis norėdamas atsiginti, paleido du szuviu isz revolverio ir leidosi į kojas, o mergina paskui jį, kursai mislyjo kad jį gena-si policijantas, ir bebėgdamas parpūlė ir iszsilauzė ranką, ta-

me tarpe prisivijo ji mergina ir parvedė į namus. Buvo tai utarnyko diena. Nedėlioje susižiedavo įsimylėjusieji, nors jaunikis turėjo išlaužtą ranką.

New York'o laisva skaitinyčia.

New York'o laisva (dovana) skaitinyčia, kuri nusiūta ko iš aukų per labdarinę žmones, mylinečius mokslą ir apšvietimą, gale 1897 metų turėjo 973,223 knyges. Per metus pasidaugino tasai knygynas ant 22,077 knygų. 2000 knygų gavo dovanais. Nėdėdienis tapo išduota 55,696 knygos dėl skaitymo. Skaitymo kambariūse buvo skaitinčių 256,018 žmonių. Per pacztą tapo išsiųsta tolesnes vietas skaitymai dėl 19,662 žmonių. — Kas žin kiek knygų perskaito lietuviai per metus?

\$50,000 už pacztą.

Nekokis Crowley iš Bath, Me. apskunde savo pacztą ir jos išvadziotoją Sewall ant \$50,000 atlyginimo už meilę, kurią pati nū jo paplėsze. Crowley buvo laivo kapitonas ir tankiausiai nebudavo namie. Vieną kartą pati išsiprasze į New York'ą išskeliauti neva ant laidotuvių. Vyras pasekė paskui ir ištyrė tais laidotuves. — Priegtam jis rado punda laiszių nū Sewallio, kuris liepė jį pamesti. 50,000 dol. bene išgydys širdies opas.

Tikras daigtas del tavo.

Užtikrinimas, kur nieko nepasidavė. Galvok skandėlinas, ilgozavo. — niežal ir užkandėlini. Eštkių ligų, kaip tai užkandėlinas, idu lig, eštkių inen kopetui gali būti išgydyti. Išraš CASCA-RETS CANDY CATHARTIC. Tai vis atkandėlinas. Paršdūda kožnai ap tokos: jai nepasidavė, pūlė gūs gražinimas. C. C. C. pabandyk dūžate eštkiū dūn, nes yra toalingai. 10c., 25c. ir 50c. Labau dūmas dėl žinios dovanai.

Iš Aprikos.

Transvaal — Johannesburg.

Dabartiniai laikai ezionai labai yra prašti dėl darbininkų, sunku yra gauti darbu, ir nors gaupi, tai turi dirbti už pusę prekės kokią gaudavom seniaus už tą patį darbą; dau-

gelis yra žmonių be darbo, kurie nežino ką reiks toliaus veikti pritrūkus pinigų. Per gyvenimas ne pigus; paczedu gyvenant reikia \$15,00 ant mėnesio. Lietuviai glaudžiasi vienas prie kito, ir sziūp bei taip išminti. Lietuvių ko ne pusė yra be darbo, anglikų ir kitų taip gi pulkai vaikščioje po gatves kaip pavargėliai. Toks nupūlimas darbų yra veik visi metai. Kapitalistai, žinoma, to ne žūcia, joms dar geriaus. Jū žastito viso: nesutikimas su on liuvių su anglikais. Transvaalio valdžia uždejo už žtas mūitus ant atvežamų liuvių, ir nū 1896 metų pakelė netarejotai. Akeijos ant ka- lio rūpūnū nūpūlė. Sziū- se metūse, Vario mėnesi, buvo rinkimas prezidento; visi laukė ir tikėjosi: kad išrinkis kita ir bene bus geriaus, bet tūmi sykiu liko tas pats, ir gerumo nei kokio ne sulaukėm. Iš liuvių, kurie turėjo dar susidėję nū seniaus kiek skaitikų, tai pagrižo į tėvynę, o kiti į Ameriką nukeliavo, nors ir Amerikoi, kaip matau iš laikraščių, nepergeriausiai yra dabartiniūse laikūse. Abelnai sakant, sziūse laikūse, darbininkui žmogui, sunku atrastū, nors kokioj nebuk szalyje svieto geresnū uždarbū o labiausei dėl mūsų liuvių. Norėziau paklausti, dėlko taip yra sunkus jungas nesziū labiaus dėl mūsų liuvių?

Ant to užklausymo paaiszkinsiu, kad nėra, tarp mūsų brolių broliškos meilės ir vienybės, dažniausei atsitinka užvydėjimas, ne japykanta vietas dėl kito, o labiausei pažėmina mūsų brolius toji girtybė ir pikti pasielgimai. Ne trokštam mes apšvietos ir išlavėjimo savo proto, nors tai galėt mēm gyvendami laisvose szaliese, kur galėtumēm iš to pasiūandoti, bet ką padarysi, kad musiszkiai visų mokslą seme iš karciziamų.

Kelis metus atgal, ketinoma įkurti nors kokią draugystę, bet tas vis nepasisekė. Norėjome gauti iš bile kur liuvių kuningą, raszėme Lietuvon ir Amerikon, ir nei vieno nesirado, kurs būtų pasiryžęs jieszkoti prapūlusios avelės, palikęs 99. Esant liuviui kuningui, lietuviai būtų stipresni savo tautystėje, dabar nenorėdami turi pasidūti lenkam. Dėl velykinės išpažinties atvažiavo vienas lenkiszkas kuningas iš Natalo, trapistas. Iš pradzius pasirodė labai prielankiu, pasiganėdino su aukoms, bet toliaus pradėjo siaubti, sakydamas, kad negalys iš to pragyventi. Jisai mislyjo, kad ką kas turi, tai viską jam ir atidūs. Tasai lenkelis nepažindamas liuvių paproczių, o abelnai žmoniszko, prie pabaigos veik nieko negavo. Jisai mislyjo, kad mes taip szokinėsim apie jį kaip nelaimingieji katrai. Jau atvažiavus, lenkai subruzdzo tverti draugystę, bet neiszmanė iš katro galo o kuningas apie tokią nebuvo nei girdėjęs. Gerai kad atsirado viens zydas, kurs prigulėjęs buvo prie „Związek Narodowy“ Amerikoje, jisai tapo sekretoriumi draugystės ir paraszė į status. Lietuviai iš pradzių ir prigulėjo prie lenkiszkos draugystės, bet nesu-prasdami lenkiszkos kalbos, paskiaus atsitraukė o ypatiai dėlto, kad zydas yiską valdė; likosi tik paėnanti iš Lietuvos miestelių, mokanti lenkiszka, kurie save laiko užponus bajorus. Lenkai norėdami liuvius pritraukti prie savo draugystės, nutarė iszrašyti liuviszkus laikraszezius, bet lietuviai pasakė, kad kol nekalbės ant susirinkimū liuviszka, tol jie nepristos.

Linkėdamas visiems broliams liuviams kūgeriausias kloties ir meilės, liekūsi tolymoje pietų szalyje.

Jūsų brolis Aprikietis.

Iš liuviszku dirvū Amerikoje

Wilkes Barre, Pa. „Saulė“

29 N. raszo, jog pas mus atsilaikęs iš Skulkino pavieto R. Kunemonas skelbė apie socializmą. Tai teisybė; taipos gi kalbėjo apie Lattimer skerdynę ir jos provą, nurodydamas, kaip mus sziūdien kapitalistai nustumė prapultyn. Kasdienis pagerinimas maszinerijos tukstanczius darbininkų atstato nū darbo kasdiena. Atstatytas darbininkas neturjs ką daryti, ir priverstas yra savuzidistą papildyti arba pastoti plėszikū. Merginos turėdamas senus tėvus, negalėdamos iszsiimaityti tūmi uždarbiu, kokį joms sziūdien pabrinkantai moka, o dar turėdamas tėvus maityti, priverstos yra pardavinėti savo kuną. Jeigu mes eisime pas pabrinkantą praszyti dūnos, tai mus, vietoja dūnos, szvinu pavaiszys, kas atsitiko pas Lattimerį. Tam visam kaltas yra sziūdienisztis ne sauziniszkas surėdymas, kuris užsilaike nagūse vien tik kapitalistiszkos lūmos. Taip tai kalbėjo p. Kunemonas, o ne kaip kad „Saulė“ raszo.

Toliaus „Saulė“ raszo, jog nekokis ten norėjęs ant salės p. Kunemoną muszi, ir tiktai nemuszė, jog ten buvo kuningas. Ant laimės iszskiriant „Saulės“ korespondentą, daugiaus pas mus tokių mulkių neiraėda, ir laike kalbų tas mulkis suvis ant salės nebuvo o tiktai karcizimoja.

Toki mulkiai neturėdami jokio supratimo apie nieką, nori kad ir kiti nieko nežinotu ir dėlto sziūzia tokius, kurie nori atidaryti akis darbininkams. *J. S. Bublīs.*

Collinsville, Ill. Kun. Martinas Keturakaitis, kuris buvo Taūmagėje evangeliszku kuningu ir turėjo net 13 parapijų su 22,000 parapijonų, persekiotas nū maskolių už plati

nimą lietuviszkų knygų buvo isztremtas ant Kaukazo, ir dar bar czionai atvykęs nori užde- ti lietuviszką evangelizską pa- rapiją. Paskiaus-gi nori su misijoms apkelti vietą ku- riosse lietuviai-evangelikai gy- vena, kaip tai, Milwaukee, Sterling, Dayton, Philadel- phia ir tt. Kun. Keturakaitis atskirs tūmi savo darbu lietu- vius nū vokiečių — evange- likų, kurie neturėdami savo kalboje kuningo, visados krei- pėsi prie vientikių vokiečių kaip kad katalikai prie lenkų.

G. M.

Willkes Barre, Pa. Sulau- kęs šventės Velykų ir turėda- mas liūso laiko pasirengiau iszeiti į miestą. Kada iszėjau ant gatvės, iszgirdau riksmą ir vaikų bėgimą isz visų pusių. Isz karto mislyjau, kad bez- dzione vaikų pamatę taip bė- ga, ir neturėdamas kantrybės ir asz artinausi į tą burį, idant patirti kas ten darosi. Kada prisiartinau net szirdis sudre- bėjo, pamaczius, jog lietuviai bėgioja kaip be proto; galvos ir nosis suskaldytos, drapanos sudraskytos. Policija atbėgus suaresztavojo ir nuvezė į kali- nį, nes pėsczius varyti negalė- jo dėl burio žmonių, kurie bėgo isz visų pusių geisdami pama- tyti tūs piktūsius žvėris, paly- dėdami su riksmu, kaip gy- vūlius. Tai keliame savo var- dą. Jau turbūt reikės mums prazuti, nes jau stovime ant kraszto prapulties, norint ne- kurie ir stengiasi gerą daryti dėlei lietuviszkos tautos, bet tie latrai savo darbais viską pagadina akise svetimtauczių. Liudnas dėl mūsų szis devy- nioliktas amzius; kada veik visai pasaulei szviecziaj moks- las žmogiszkumo, tūmi kartu mes dar į didesnius žvėris vir- stame. Argi jau mes nerasi- me budo užstoti kelio toms latrystėms? Kaip rodos, tai labai yra naudingas užmany- mas Dr. J. Szliupo, kad sut-

verti tokią draugystę keliau- janczią, kuri keliaudama galė- tų lietuvius suvesti į pažinti su žmonėmis ir raginti jų prie skaitymo. Kaip rodosi, tai mūsų apszvietunai turėtu smarkiai darbūtis jeigu myli savo tautą, nes kaip man ro- dosi, tokią draugystę galėtu sumažinti tokius latrus per ap- szvietimą jų. *J. S. Rublis.*

Pittston, Pa. Senoje mūsų tėvynėje, Lietuvoi, senūliai tu- rėdavo paprotį sulaukę pir- mos dienos Velykų, daryti lenktynes. Iszėję isz bažny- czios po šventimo skubinosi pasprusti kiekvienas savo ke- liu, idant parvykus namon, greicziaus už kitus savo kaimy- nus, iszgerti czierką trejankos ir užkasti šventytą kiausinį po badėjimui septynių sanvai- czių gavėnios. Mūsų broliai pribuvę į szią laisvės szalį taip gi prilauko savo senūlių pa- protį, lenktynėse, tikt ne va- žiavimu greitai namon, bet pesztynėse, skaldyme galvų. Dalis mūsų jaunimo sulaukę laiko gavėnios, nustoje nekiek lankyti karcziamas, perstoje nekiek girtauti, žodziu kal- bant, gavėnę dėl lietuvių sto- jasi sunkiu troszkuliu vasaros karszczių. Bet kas-gi nežino, jog po didelių karszczių užsto- ja baisi audra ir smarkus lie- tus! Perleidus gavėnę ir su- laukus Velykų, reikia pasi- linksminti, dėlto juk Velykos, kad visi linksmintusi. Mūsų miestelio ir apielinkės lietu- viai taip-gi nū linksmybės ne- atsiliko. Jau subatos rytą, priesz Velykas, galima buvo regėti, jog tures kilti audra, kadan-gi iszvažiotojai alaus priverstį buvo sunkiai dar- būtis po grinczias lietuvių ap- gyventas nū tamsos iki tamsai pristatydami alų į grinczias. Sulaukus Velykų, dar isz ank- sto, jau galima buvo iszgiristi smarkų balsą, toliaus garsų kalbėsį. Kada prisiartino ket- virta valanda po pietų, tai jau

tulose lietuviszkose grincziose prasidėjo tikras karzygiszkas darbas. Czia vienas eina vien- marszkinis su sudraskytais marszkiniais o szale jo polici- jantas ramydams. Nabagas teisinasi, jog jis esąs nekaltas. Antras stovi už kampo visas kruvinas. Trezias neszasi be dugno skrybėlę ir rėkia jog ne- dovanosęs. Pittstono karzygių šventė Velykas už grotų apie tuzinas tiktai, viską sutrukdė blogi laikai — bedarbė.

Pittstono karzygiai szimet atszymėjo savo smarkume. Kada policijantai apstojo tulą lietuviszką sostapilę, tai mu- siszkiei pradėjo gintisi su karsztu vandeniū. Karė bu- vo baisi. Musiszkiei tapo ap- galėti ir 18 pateko į szaltąjė, kurių dauguma užsimokėjo po \$15.

Duryėjoi, kaip girdėti, lygiai buvo karė, palkos kaip mar- gucziai buvė darbe. Ant Exe- ter Borough, tulam naujam karcziamnikui sudraskė na- mus su dinamitu. Ar-gi ne szaunei mūsų apielinkėje lie- tuviai atszventė Velykas?

Luzernėje (Milutėje) lygiai kraujas tekėjo ir apie 15 pa- teko į szaltąjė. Plymouthe tiktai keli lenkai ausis apsi- pjaustė. Žingeidu yra, kaip kitur musiszkiei atszventė ve- lykas? Skvajeriai (sudzios) lietuviszkose apielinkėse ge- riauses velykas turėjo, nes po szimtinę vis bus nū lietuvių pelnę. Tai aukų visokiems mūsų reikalams! Bedarbė, negali žmogus nei ant pragy- venimo užsidirbti nei skolas atsimožeti, o czia tie skvaje- riai, kaip bezszirdziai, nedova- noja nei nuleidžia, bile sugrie- bė kartą tai ir lupa. Blogi laikai toje Amerikoje.

Nenūrama.

Kiekvienas taip sako:
CASCARETS CANDY CATHARTIC yra ta- stebukilingian-jos gyd. los szio amzius iszradi- mūse, turi gardų smogą, gydo lagadnel ir tikrai inketus, kopenis, pilvą ir czyszią visą sistemą, praszalina pereszalimą, gyd. galvos skaudėjimą, drūgy ir užkietėjimą vidurių.
Pirk dėžintą C. C. C szlaidien, 10, 20, 50 cen- tų. Randasi visose aptiekose ir iszgydymą gva- rantuoja.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

Ne senei užgimus mus drau- gystėlei kurios mieriai esti, niekūmi neprasikalsti niekam, sziaime paskutiniame laike įsi- painiojo reikalai tarp didziau- sių įsitempimų, ypatingai su ubagautoji nū gerų tautieczių liudna kasa, pasinėrė musėt gilmėse gūdotino mus kasie- riaus p. Miliaucko kiszenės, ir vargu jau isz ten pasirodis tie grasziai ant visūmėniszkos lie- tuviszkos naudos surinkti.

Su sziūmi-gi, malonus mūsų dr. sanariai, pasilieka nesma- gus mums klausymas, ką da- rysime mes su atmokėjimu skolos prūsų spaustuvėms; pir- miaus tinginiui Jagomastui dar priguli 385 markės ir 50 fen- gių (apie 92,00) už „Keistutį“; antrą Mauderodei už „Orleano Mergelės“ atspaudinimą 3000 egz. 465 markės (apie \$112,00) o mes viso labo turime pagal praneszimą p. Mikolainio tikt \$56,60c., taigi mums stoka da \$147,40c.

Tarp taip nepasekmingų draugystės reikalų, turiu už reikalą nū savęs padūti gūdo- tinoms kūpoms, nežinau, pa- tinkantį ar nepatinkantį pro- jektą sziokį: Nes kubinkime dūti spaudon nei „Jūdą Žemę“ Marės Radzeviciūtės raszytą, nei ką kitą, ziurėkime pir- miaus, ką darome. Mes neuž- mokėję už „Keistutį“, atspau- dinome „Orleano Mergelę“ ir dabar turėdami skolas, jo- kiu budu negalime dūti spau- don parodytus rasztus, kuriūs Mikolainis užmano vėla prūsų spaudon. Mes dėlei vertėjo korektų taisymo ir priziurėji- mo spaudos, nežinau, kaip ga- lime suprasti, kad kanecz tikt Prūsų spaudon atidūti tu- rime?!

Piningus kokius sudėsime, tai tegul kūpų kasieriai laiko- si pas save; kada susidės nors kiek atsakantis skaitlius, tad pagal rokunda kiek reikia, nu-

siausime kožna kupa centr. kasierini, dėl užmokėjimo už spaudą, o kitaip, tai vis turime baimėtis nelabųjų rankų.

Paskyrus susirinkimai, jais sąnarys ant mitingo iš kokios priežasties neatina, tad man rodos ne iškelio butų, nueiti geriems tėvynainiams pas jį, ir išskolektuoti pinigą pagal išgale.

Tūmi tarpu p. Mikolainis vėla paaukavo mū savęs \$10 ant draugystės naudos.

Matome „Vienybės“ 15 numeryje, kad p. Grieszius mū kandidaturės ant sekretoriaus atsisakė, o ant kasieriaus jau yra du kandidatai, p. T. Pauksztys ir p. Grieszius; ezion turū kūpos balsūti vėla kasieriū kuris iš dviejū tiks.

Ant sekretoriaus perstatoms yra p. V. Ambrozevičius iš Philadelphijos, ir jais kas tam pritaria ar prieštarauja tegul atsizsaulkia pėr laiszką „Vienybės“ redakcijon, tada bus regima ką veikti toliaus.2)

Literatizskas komitetas gal teiks kiek galim parupinti, rasztelį, kurs neejęs dar pėr spaudą, tūmi bėr visiems nau dingiaus; jeigu tik spaudinami esti mums rasztai, kaip kopijos arba duplikatai, tai vis ne yra geriausiai, o ir literatizskam komitetui kaip matome, tūs rasztus neprisiunczia.

T. Astramskas.

1) Amerikos lietuviszkos spaustuvės nei viena už tą prekę neatliks spaudos taip pigiai ir gerai kaip Prūsuse. Paveikslan, nei viena spaustuve neatliks tokio darbo kaip „Orl. Mergele“ už \$10,00 (40 markų) vieną arkusą mū 3000 egz. Prūsuse spausdindami galime du kart tiek atspausiti kaip Amerikoje.

2) Tulas J. Miknaitis iš Wilkes Barre, Pa. per „Garsą“ perstato sekr. P. Dilbaitį. Iki sziolei nei vieno iš Wilkes Barriū „T. M. D.“ draugo nei kūpos nėra. Delto tasai užmanymas liekasi tuszeziū. Dėl

iszrinkimo centr. vīrszininkū, kūpos teiksisi prisiusti savo nūtarimus, vėliausiai iki 10 Gegužio.

Philadelphia, Pa.

Balandžio 5 dieną buvo laikytas trezias susirinkimas „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“. Susirinkimą atidarė p. St. Masičkis. Buvo apreiškta apie reikalus „Tėvynės M. Draugystės“, paskui buvo rinkimai perdėtinių mūsų kūpos, nes iki sziolei dar nefurėjom. Virszininkū likos iszrinktas S. Masičkis, jo pagalbininkū Jūzas Pautienis, kasieriumi Antanas Zuikis rasztininkū Kazimieras Unika. Toliaus p. Masičkis ragino, idant kiekvienas sąnarys darbūtusi dėl labo „T. M. D.“ ir ne nustotu degti meile dėlei savo tėvynės. Mūsų kupa gana smarkiai auga, trumpas laikas kaip prasidėjo, ir sziaūdien turim jau 25 pilnus sąnarius. Norint isz pradzios daug buvo prieszū, norėjo kiti sūnaikinti mūsų kupa, bet broliai lietuviai to nepaisė ir darbavosi ant tautizskos dirvoš. Toliaus po isz aizskiniūmo reikalū „T. M. D.“ nekurios ypotos patėmyjo, kad „T. M. D.“ nestovi ant gero kelio, kaip nekurie laikraszeziū liudyja; norint mes nieko pikto nepatėmyjome ir aizskiai nežinome tū priezascziū, bet esame taipos gi klausyme apie tū, kaip buvo praneszta, kas link centralizsko komiteto, kuris nežine ar tas pats likosi arba naujas bus rinktas. Per organą to nieko negirdėti. Jeigu likosi senasis patvirtintas, tai turėtu buti apgarsinta o jeigu naują rinks, tai Phila. kupa padūda savo užmanymus su perstatymais ant kandidatu:

Pirmsėdis Tamas Astramskas, Rasztininkas V. J. Stagaras, Kasierius Antanas Olszevskis I literatizską komitetą P. Szerną. Apdirbėju reikalū draugystės Antaną Jociū isz Phi

ladelphia.

Tie mūsų perstatymai ne gali nieko kenkti senamjam komitetui, jeigu liektusi senasis už tvirtintas, mes ir ant to pristojam.

Toliaus, kas link organo. Pagal mūsų nūmonę turi buti persitinkinta per centralizską komitetą, ar kas yra priesziūgai tam, jeigu Centralizskas komitetas randa tokius rasztus, kurie buvo ne patalpinti, o jie buvo reikalingi dėl „T. M. D.“ tai galima pridūti kitam laikraszeziū, kaip „Lietuvai“, idant talpintu mūsų reikalus ir butu mūsų dr. organu.

Užmanyta ir vienbalsei priimta, kad laikyti susirinkimus arba mitingus, turi buti paskirta, kiek sykiū ant metų, ir pertai, kada sykiū atsilaikys susirinkimai visose kūpose lengviaus bus sutraukti į organą visos sumos ir kiti reikalai draugystės. Toliaus kaip buvo praneszta pėr, laikraszeziū, kad paczios kūpos turi laikyti savo kasą ir ant reikalū, po apgarsiniūmo prisiust tiek sumos, kiek reikia isz visų kūpū. Tas butū gerai, bet kam mums dar centralizsko kasieriaus? O kad turim kasieriū, tai geriaus sinsti kasieriū ir jis tegul sav veda rokundą vienas, bet reikia apie kunus paskirti. Tie mūsų užmanymai gal kam ir nepatiks, todėl tegul kitos kūpos padūda pagal savo nūmonę.

Stovis kasos mū uždėjimo iki sziaūdienai yra \$13,30 ct., isz tū iszsiusta į centralizską kasą p. Miliauckūi \$7,00, mūsų kasoje yra \$6,60.

(p Miliauckas priėmė ne \$6,85c. bet \$7,00. nes mą atsiuntė kvitą. Padūtas skaitlius laikrasztyje, pagal padavimą kūpos yra klaidingos P. M.)

Naujai prisiraszė prie „T. M. D.“ ir užsimokėjo:

J. Dombrauskas 15c.
J. Ivaszkeviczia 60
E. Daujotas 30
J. Banūlis 60

J. Gudiszkis 30
A. Vaitiekaitis 25
K. Ramanauskas 15
A. Jocius 60
K. Poszkus 60
Senieji mėnesinę užsimokėjo.
A. Zuikis 60
T. Doezka 45
J. Tamulis 35
T. Adomuras 30
J. Pautienis 45.
Paaukavo:
Stanislava Vernerovska 10c.
Meiczislaw Klosunski 10
Konstantin Darovski 10
Konstantin Winerowski 10
Józefa Gegecka 10
Andrzej Zalecki 10
Katarina Varkunėnė 10
Dominiks Stalba 10
Feliksas Valaviczė 10

Isz viso 6,60

S. Masičkis
K. Unika
A. Zuikis.

Pagal padūtą „Vienybės“ num. 14 skaitliū, randu klaidą p. kasieriaus. Asz budamas Mahanoy City, 1 d. Sausio -98 m. ir nuėjęs su p. Kazakeviciūm perziurėti kasą, užmokėjau \$1,20c. už savę ir Paltanaviciū ant sziu m. bet virsz minėtame skaitliuje nėra padūta to. (Asz negavau jokios žinios mū p. Miliaucko apie tai. P. M.)

Ant kasieriaus mes pritariam ant p. I. J. Griesziaus.
M. J. Damijonaitis.

Biographia

kun. Aleksandro Burbos.

(Isz „Rasztai Rasztininkai“)

(Pabaiga.)

Ne pro szalį bus keliais zodziais paaiszkinti keliavimą Burbos į Ameriką. Pirmūju kvietėju jo buvo J. Szliupas, kuris iszdavinėdamas „L. Balsą“, matė žmones Amerikoje bažnyczios reikalūse papūlant į rankas plėszikū, veidmainiszkū iszgamiū, persėkiotojū lietuystės — kuningū, kurie niekam neverti yra. Nieko

nei, permainymas tokių ponų negelbėjo, nes „incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybidein“. Žinodamas gi kun. Burbą vargstant klištoriuje Gardyno, Szliupas lietuvius Szenandorio nors su vargu prikalbino jį į Ameriką pritraukti ir lietuviams parodyti, jog ne visi kuningai mūsų dėl lietuvystės supuvę yra. Žinoma atvykus Burbai į Ameriką, Szliupas tarėsi, jog pagal jį ir kiti kuningai turės paliauti lietuvystę naikingę, žodžių sakant: jog judosziška dvasė iš klebonijų turės prasisklaidyti. Iš pradžių Burba pristoję ant to kvietimo, ir jau džiaugsmas lietuvių patrijotų Amerikoje buvo didelis, kaip sžtai tulas pulkelis lietuvių Lietuvoje Burbai tiesiog uždraudė jį užmarę važiuoti.

Kun. Burba, sukeldinęs sukirszinį tarpe lietuvių Szenandorio, kurie tyčia davė ir sądarbystos kromui nužūti, kaip „prakeiktojo“ Szliupo įreidnei, liko tokiu būdu Lietuvoje. Nepoiligam neliko „L. Balsas“, ir jo rėdytojas, pagramzdytas į medegiszkus klapatūs, apleido Szenandorį, su perverta szirdžia pamesdamas areną darbų ant lauko, kurį per kelis metus buvo apardinėjęs, o dabar palydimas kelkamaismais buvusių neva draugų, jūksmais gi buvusių prieszgi nių, lietuvystės! Viskas jau plaukė ant rato malūno, kurį varė vilnys, pagiežingos lietuviystei. — Tūmi tarpu Lietuvoje Burba nerado ramos, nes, pongaliams skundžiant vyresnybė jieszkojo prie jo priekabių; taip kad pusmetį gyvenę kun. Burba noroms ar neoroms turėjo pamislyti apie atvangesnį darbą dėl lietuvystės užrubežyje. Atvažiavo į Ameriką. — Szenandorį je iszkriko lietuviai nemokėję dėl beglo kuningo pas save vietą suteikti, nors ten yra didžiausias lietuvių lizdas Suvienytose Vals-

tijose. Pagyvenę pas kun. Abromaitį, Hazletone, kun. Burba likosi vyskupo paskirtas į vietą pasileidėlio ir plėsziko kun. Varnagirio, kurs Plymouthe, Pa. buvo lietuvystę bebaigiąs smaugti. — Po trumpo laiko gyvenimo Plymouthe, kada kun. Burbą emė lietuvystę augsztinti, veikiai kiti lietuvių kuningai skersakiūti ant jo pradėjo, kaip kun. Burba pats raszo: „Kun. Jūdszius su kitais lietuviszkais kuningais, galima suprasti iš kalbos, jog suvis menkai suprantą apie Lietuvą, o ką jau beszuekėti su jūmi apie raszliaviszkus dalykus, apie kuriūs nei kokio supratimo neturi. O asz kaip sziek-tiek tūse dalykūse pasirodau, tai manę pradėjo kaip ir neužkėsti. — Niekados nesivilau, kad taip Amerikoje būtų. Tai Lietuviai!!...“ Veikiai ir kiti szunlietuviai emė prunksztanti ant kun. Burbos už jo atvirą stojimą už Lietuvą. Taip išz Mahanoy City raszo vienas geras lietuvis, V. D.: „Išz apsilankymo kun. Burbos Mahanojuje, Baczkauckas, iszleistojas „Saulės“, baisiai piktinasi ir piktžodžiūja, nors, kaip rodosi kun. Burba jam niekūmi į koši neparejo ir kaltę kuningo bene bus tame, kad jis nori parodyti lietuviams, kūmi jie esą, o ko Baczkauckas baisiai neužkėnzia. Dėlto Baczkauckas žmonėms sakė sykį: „Paziūrėsimę, ką tas žmogus isztaisys; dar jis vargo nematė, tai dar nori pamatyti!“ — Tūmi tarpu Plymouthe pamažu darėsi atmainos po įtekime kun. Burbos. Umai Lietuvos žiameznklis atsirado „Vienybėje“. — Lietuviainū lenkų likosi atskifti bažnyezios reikalūse, ir dėl kapirių toks vaidas tarp lietuvių ir lenkų pasikėlė, jog lenkai palaidotus lietuvių lavonus atkasę iš kapo iszkėlė ir apibjaurioj... Žinoma, lenkų vaidai su lietuviais, labiausiai naujalenkiszkame

lizde, yra naudingais dėl prikėlimo lietuvystės ne vien Plymouthe, ne ir kitar, kur lietuvių buvo pasekę pėdomis Plymouthe naujalenkiszkų vadovų. Išz bjaurių pasielgimų lenkų Plymouthe, jau nekarie lenkai gėdisi prisipažinti lenkais, o amerikiečiai ketina iszten lenkus iszvyti kaip bjaurius žmones. Tokiems atsitikimams įvykus, neretai girdisi Burbai dūtas per lenkus atributas: „tai antras Szliupas!“

Dėl prikėlimo lietuvystės daug prisidėjo ir įvykimas teatrines parodos 31-mą d. Grūdžio 1889 m., kas nusidavė taip gi ne be raginimų kun. Burbos. Žodžiu sakant, savo atkelevimū į Ameriką kun. Burbą bene pavarys prieszakyn reikalus lietuvystės, pirma nusilpusius per vaidą lietuvių su naujalenkiszkūju gaivalu. Gal medegiszkai kun. Burbai galėjo kiek geriaus būti Lietuvoje, bet ezion jis randa daugiaus medegos dėl savęs tolesnio apszvietimo, o prieg tam ir platesnį lauką dėl darbų ant naudos lietuvystės, taip, kad gal ne bus reikalo jam minėti aną pasaką apie piemenį bei ožį!... Ant galo juk ir ans „baisusis“ „L. Balsas“ nepasziauszė jam sketero, nėsą, kaip kun. Burba raszo, tai jam „labai szirdį skanda, kad ilgiaus Szliupas negalėjęs laikyti tą laikrasztį dėl prikėlimo Lietuvos, nes jame yra tikrai tėvyniszkā ir tautiszkā dvasė, nors daugelis straipsnių apie tikėjimo dalykos negalėjo jį nenumarinti“. Ir tai raszo tas pats Burba, kurs pirma, pribaugintas Lietuvos inteligentų (!), buvo uždraudęs ir savo rankaszėzius patalpinti į „L. Balsą“. ... Maskoliai teisingai sako: baimės akys didelės!... Ant užbaigos paminėsiu, kad kun. Burba, dar Lietuvoje gyvendamas, surinkęs yra apie 300 dainų, paakų apie 10, burtų 31, gydymus su burtais

5, dar kiek patarlių ir mįslių. Jisai paraszė „Senkaus Jurgis“, sėdėdamas Gardyno klištoriuje, epą, paremtą ant dabartinių paprocių Lietuvos. Sziaip jo keli rasztai yra patilpę „Auszroje“ (k. a. Viltis, Lukokim, Senybinis Aukuras). „L. Balsas“ (Vilniaus tauta, Pasveikinimas brolių L.B.) ir „Vienybėje“, kurios sądarbinuku kun. Burba gali rokūtas būti.

Kun. Burba sėdėdamas Gardyno klištoriuje iszvertė išz lenkiszko „Filiotea. Kelias į maldingą gyvenimą“. Amerikoje jau budamas paraszė „Ponas Bartkus“, kurį pažįsta kiekvienas apszviestusnis lietuvis. Toliaus iszvertė „Istorija katalikų bažnyezios“ ir pusiau prisidėjo prie jos iszleidimo su kun. Abromaicziu. Ir iszleido „Valtį“. Į „Vienybę“ raszė velionis labai daugel visokių rasztų, kuriūs dar atmys kiekvienas lietuvis.

Atgimimū lietuvių Amerikoje, galime sakyti, buvo vienintelis kun. Burba, kurs pirmiausiai atskyrė lietuvius nū lenkų reikalūse parapijų ir parodė kelią jiems, kad gali jie patys eiti be vadovavimo lenkų. Peikė kuningus, kurie plėszė tikrai pinigūs ir nieko nesidarbavo dėl savo žmonių. Velionis mylėjo apszszvietimą ir kiek iszgalėdamas szelpė einanczias į mokslą, pūgtam szelpė ir lietuviszkų raszliavą. Velionis darbūlamasis dėl lietuvystės pasidarė sau baisybę prieszų isz paczių kuningų, kurie paskesneme laike apspitė jį ir privertė sustoti nū pradėto darbo, rengdamiesi iszmesti jį isz kuningystės, nes visi szaukė, kad „Burba biznį jiems gadina“. Ir, kad jisai dirbdamas dėl lietuvystės, turėjo sustoti, tą rodo tas, kaip kuningai sako „buvo iszkrypęs tikėjime“. Jis buvo priverstas parasztyti kaipo atszaukimą knygelę „Perzvalga“. Neveizint ant jo adverniszky

darbų paskutinio laiko, velionis yra apasztalu lietuviszkos dvasės ir nors jis mirė, bet jo dvasė įkvėpta žmonėse gyvūs kol pasaulė stovės.

Kiekvieno gero lietuvių pareiga yra, kuris velionį pažįsta arba pažino iš jo rasztų, paklausti po kelis centus ant pastatymo paminklo jam, ir nors tūmi atsimokėti už jo darbus. Auką galima siųsti į „Vienybės“ redakciją, kurios visos bus apgarsintos.

Pamėgk dėžutę CASCA RETS už 10c, geriausią antalytoja plaučių ligių vidorių.

Isz praėites.

2000 m. — 1887 m.

per

Edvarda Belamy

Lietuviszkai iszgulde Sunus K.

(Tasa.)

Ir vienok, net tada žmogus, kuris nesibaimyjo kito žmogaus, nei netroszko aną apgauti, niekino melagystę. Mes sziadien esame visi draugiszkai lygūs, niekas isz mūsų ne turi reikalo vieno baimyties; nei gali pasinaudoti kūmi nū kito per įvedimą ano į paklydimą per melagystę, ir panieka dėl melagystės yra taip iszsiplatinusi, kad, kaip Tamistai jau sakiau, net žmonės visai prasikalte labai retai griebiasi už melagystės, kad iszsigelbėti nū baudos. Kada vienok kas pasilieka prie savo nekaltybės, tada tiesdarys paskiria dvi szalis dėl iszaiszkiniimo abiejų prieszingu szalių provos. Ant kiek tie žmonės nepanaszus yra į jusų samdytus apginėjus ir prokurorus, suderėtus už bile kokį užmokestį apginti ir iszteisinti kaltininką, gali Tamista suprasti isz to, kad kolei abidvi szalys ne sutinka, kad dūtoji isztarmė nėra teisinga, prova yra perkratinėjama isz naujo, kada tūmi laiku visokis abejojimas jėib vieno isz sprendėjų butų paszalinamas.

— Kiek permanau, tai tiesdariai ezia yra lygiai apginėjais ir apskustojais, kaipo ir perkratytojais provos...

— Neabejotinai, tiesdariai paciliui pildo tai jau vienas, tai jau kitus apsiėmimus, kaipo ir laukia ant jų, ir lygiai viename, kaip ir kitame atsitikime užsilaiko teisingai. Sis tema toji yra tokia, kaipo tai butų sudas, susidedantis isz trijų sanarių, isz kurių kiekvienas ziurėtu ant provos isz kitokių aplinkybių. Kada visi sutinka ant vieno kio nūsprendžio, tikime, kad jie yra taip artymi tiesai, kaip žmogaus protas gali daleisti.

— Taigi atmetėte sistemą tiesdarių prisaiķintųjų?...

— Bavo jisai žingsniu pirmiaus rate apmokamų apginėjų ir tiesdarių, kaip kada pardsidūdanczių, tankiai gi paeinanczių nū savo pasilaikymo gyvenime, bet sziadien jie yra jau nereikalingi. Ne galima sau iszaiszkinti kitokio budo, negu tiesos, kuri turi geriausią veikmę mūsų tiesdariuose...

— O kaip iszrenkate tokius urėdninkus?...

— Jie reiszkia garbingą skyrių pagal įstatus, paliūsūjanczius visus nū tarnystos laike 45 metų amžiaus... Prezidentas persiata kas metas reikalingą skaitlių tiesdarių isz eilės žmonių, sulaukusių tokio amžiaus. Skaitlius tas yra didei mažas, garbė gi taip didele, kad laiko ją, kaipo užmokestį už dadėtinę tarnystą ir labai retai nū tokios kandidaturos galima atsisakyti, kas tinkasi labai retai. Laikas yra penkmetinis, be tiesos antros kandidaturos. Sanariai augszciausio sudo, kurie stovi ant sargybos konstitucijos, iszrenkamai yra isz tarpo žemesniųjų tiesdarių. Kada tame sude randasi tuszczia vieta, sanariai žemesniojo sude, kurių laikas baigiasi po metų, iszrenka vieną isz savo tarpo, kuri visi laiko už gabiau-į, kuris lieka

si ir ant toliaus prie tų apsiėmimų...

— Ar tai nėra jokių mokyklų tiesoms — tariau — kuriuose galėtu tiesdariai pasimokinti?...

— Ne turime jokių tiesų mokyklų... — atsakė nusi-įkdamas daktaras. — Tiesos, kaipo atskyrus mokslas, yra sziadien persenusiu daiktu. Bavo tai sistema netikusiu, kurios iszguldymas riszo pramonę senojo draugiszko rėdo, bet dabartiniame laike vos keli skyriai gali rasti sau vietą. Viskas, kas tikrai lytisi draugiszkų prietikių tarpe žmonių, yra sziadien be palyginimo geresnis, negu jusų laikuse... Ne reikalaujame sziadien jokių gudrių žinunų, kurie buvo vadais ir kalbėjo sudūse. Ne mislyk Tamista, kad mes niekiname tūs senovės žinunus tiesų, kad jų ne vartojame. Prieszingai, gūdojame jų, kurie vieni tikrai suprato ir galėjo iszaiszkinti begalinį susivėlymą tiesų savasties, kaipo prietykius privatizzkos prekystės jusų laikų. Tikrai, kas galėtu geriaus mus pertikrinti apie yvairumą jusų sistemos, kaipo ne tas faktas, kad kožnoje giminėje reikėjo atskirti apszviestanus, paliūsūti jų nū kitokių užsiėmimų idant tikrai turėti sau pulką žinunų, galin- ezių dūti sziokį tokį supratimą tiems, kurių ateitė nū to pri- gulėjo. Nusprendimai jusų didzių provininkų, rasztai Blacystono ir Chitty, Story ir Parsono randasi mūsų muzė jūse szale knygu Dans Scotso ir jo draugų, kaipo atminimai buvusiu protavimų, paszvestų reikalams, vienok jau sziadien pasenusiems, kuriūs nėra galima pritaikinti prie reikalų naujesios žmonių. Masų tiesdariai yra toli dūngiaus iszlavinūti, proungesni ir akyvesni žmonės sibreūdusiamė amzyje. Negalima užmirsztiti apie vieną svarbių veikimų jaunųjų tiesdarių... — pridū

rė daktaras Leete. — Yra tai perkratinėjimas visų tokių atsitikimų, kada pavienis draugas armijos pramonės pasiskus ant nemandagumo kokio nors užveizėtojo. Visi toki skundai yra iszklansomi ir perkratinėjami be apaliacijos per vieną tikrai tiesdari; tris gi tiesdariai reikalingi yra svarbesniūse atsitikimūse...

— Jusų sistemoje gal neat- butinai reikia tokio sudo, kadangi žmogus apskustas už nemandagumą negali apleisti savo vietos taip, kaip pas mus kitados budavo...

— Visados gali... — atsakė daktaras Leete — ne tikrai kiekvienas pas mus gali tikėtis buti iszklansytu ir užganėdiatu laike asabiszko pri- spaudimo, bet, kada prietikai jo su perdėtinu arba virszinin- ku yra ne meilus, gali jisai lengvai persikelti. Jusų sistemoi, kas tiesa, žmogus galėjo darbą pamesti, jeigu nepamėgo jam darbdavys jo, bet su tūmi sykiu nustodavo ir užsi- laikymo. Musų gi darbininkas toje valandoje, jausdamas savo nekantantumą isz perdėtinio, atsitraukdamas nėra priverstas rūpintis apie tolesnį užsilaikymą, nes pereidamas po kitu perdėtinu nieko nenu- stoja. (Toliaus bus.)

\$50,000

Ant paskolinimo, dėl lengvų mūnesinių iszmokesczių žemiausioje prekėje

A. K. Harroun

18 North Franklin st., Room 17
Wilkes-Barre, Pa.

Zeigu jautiesi nesveika, ženk vieną CASCA RETS, o iszgydyt save, už 10 ir 20c.

Ant pardavimo Saliunas,

kuri pardūda John Jurko, Vine str. — Rail Road Alley 206 Plymouth, Pa. Priežastis pardavimo yra ta, kad dėlai sveikatos turin keliauti į kitą vietą. Norintieji pirkti, atsiszaukite, o gausite su geriausiomis iszlygomis.

Kero dukte-**Paszvėsta**

atmincziai sesers Onos.

Tame tarpe, kaip kaimynų
 Karvutės tik gyvos,
 Kero - nets malon' veizdėti —
 Pilnutės, kaip slyvos.
 Arklei neužturem', graitus,
 Lengvus, szokinėja...
 Samdinykų jis per naktis
 Ir nevarinėja,
 Ir malonus su jeis, linksmus
 Visados kaip tėvas.
 Ir laukūse ir namūse
 Laimina jam Dievas.
 Ramei sav gyvendams, dirba
 Ir sau tortą krauna,
 Bet vertėsnė ir už turtą
 Kero dukte jauna.

Ir, teisybę jai sakyti,
 Tokios dailios nėra
 Skaistagiriūse mergaitės,
 Kaip Onytė Kero.
 Kaip tikrasis berziukėlis
 Liauni ji ir tiesi
 Ir, kaip kudikis, visad linksmi,
 Vis jos dvasė szviesi;
 Meili, skaisti, kaip kvietkelis,
 Kaip kvėpentis rozė,
 Kuri vos tik ką nūlengva
 Pumpurą atvožė;
 Kaip žvaigždutės, žaidrei szviečia
 Mėlynos akytės;
 Kaip du rozės lapeliuku —
 Rozavos luptės;
 Ant skrustelių pilnų kraujas,
 Kaip o anszra dega,
 O dantukų mažų eilios —
 Baltėsnų už sniegą;

(Toliaus bus)

Mythai, pasakos ir legendos**Ziamaioziū.**

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
 vyresnyji senoviszku kalbu mokytoja prie Nikolajaus
 gimnazijos Liepajuje (Kurszel).

Lietuviszkai iszguldė J. Szliupas, M. D.

(Tasa.)

8. Kada senūse-senūse laikūse Dievas buvo pasirijęs su-
 tverti žiamę, jis sukviėtė visus aniolus ir pasakė jiems savo
 paketinimą. Aniolai jam pritarė ir rįžosi subudavoti žiamę
 isz smilėzių žvirzdelių ir tai Dievas paskyrė, kad kožnas anio-

las turis atneszti po vieną žvirzdelį dėl budavonės: jisai pats
 pristatė keletą akmenų dėl pamato viduryje žiamės, o dievui
 Arcziui) jis pavedė kieravonę budavojimo. Bet Artys bu-
 vo neviernu budauninku: jis pasiliekė vieną smilėzių žvirzde-
 lį ir tai žvirzdelį aniolo sutaikos.

Budavojimas rods buvo jau pabaigtas, tačiau žiamė ne-
 pasiliko rami, ale be paliovos ji kratėsi ir purtėsi, kadą gi
 budavojant vienas smilėzių žvirzdelis bavo pavogtas. Per
 szitą kratymąsi ir purtymąsi parėjo, kad žiamė, kuri isz pra-
 džių buvo lygi buvusi, pastojė krumpliūta: smiltynai buvo
 augsztyti ir žiamyn trankomi, ir pasidarė kalnai bei slėniai.

Dievas tai pamatęs, apleidė dangų ir nužengė žiamyn ant
 žiamės, idant pamatyti, isz kur pareinąs nerėdas: tačiau jis
 nesurado priezasties, nės dievas Artys mokėjo savo apgaulį
 gerai užslėpti. Tada Dievas užpyko ir pilnas apmaudo su-
 grįžo atgal į dangų. Savo papykyje jisai pamiršo uzdaryti
 duris nū dangaus: tad pasiliejo ugnies marė isz dangaus žia-
 myn ant žiamės; slėniuose ji susirinko ir isz palengvo atvėso.
 Isz szitos atvėsusios ugninės marės pasidarė vandens žiamės,
 jurės, azerai ir upės. Apie tą laiką pradėjo isz prieglobszčių
 žiamės lįsti visokie gyvi daigtai didumu pupos. Isz szitų pa-
 sidarė gyvuliai, paukszcziai ir vabalai, kurie pripildo žiamę.

Na-gi Dievas panorėjo sutverti taip gi žmogų. Jis liepė
 aniolams parneszti du akmeniu nū žiamės ir isz jų padaryti
 du pavidalu, vyriszki bei moteriszkę. Galvas žmonėms jisai
 pats uzdėjo; galva vyriszki buvo isz geležies, o galva mote-
 rizskės isz sidabro; kadą-gi sidabras yra toks minksztas, tai
 moteriszkę yra lengvatikė ir menkos tvirtybės.

Kada žmonės bei gyvuliai buvo ant žiamės smagiai pra-
 siplatinę, Dievas nukopė žiamyn ant tosios, idant pamatyti,
 kaip einasi. Jo nusistėbėjimas buvo didelis, kada jis arcziaus
 prisitėmyjo į gyvenimą ir pasielgimą. Žmonės persekiojo
 vieni kitus ir vajavojosi, gyvuliai dar mažesnėje sutaikoje sa-
 vo tarpe gyveno — trumpai sakant, visur buvo ginezai ir ko-
 va, nėkur sutaikos.

Dievas sugrįžo apmaudingas atgal į dangų, suszaukė
 aniolus ir liepė jiems visiems nukopti ant žiamės, idant iszsi-
 teirauti apie priezastį ir perziurėti budavonę josios. Kožnas
 aniolas jieszkojo savo smilėzių žvirzdelio ir, taji suradęs, grįžo
 atgal į dangų. Tik tai aniolas sutaikos nesugrįžo. Jis per-
 kratė visą žiamę, bet savo smilėzių žvirzdelio nesuradė. Ga-
 liaus jam nėkas neliko kaip parneszti apie tai Dievui. Tada
 Dievas persitikrino, kad Artys buvo apgavystę padaręs buda-
 vojant. Jis apskelbė vylį ir savo papyki griaustiniui ir žai-
 bais ir drauge su dievais kako pas Artį. Visi iszkrėtė jį, bet
 neįstengė surasti smilėzių žvirzdelį, taip jūg jie nėko nepeszė
 turėjo szalin traukti.

Tai-gi per vylingystę ir apgaulį Arczio žiamė ir gyven-
 mas bei pasielgimas ant tosios yra toks netobulas. Ir kožną
 sykį, kada Dievas iszvysta neteisą ir nesutikmę, jis nusidūda
 pas Artį jieszkodamas smilėzių žvirzdelio. Kada tai įvyksta,
 žaibūja ir griaustinis griauja danguje. Bet Artys moka pa-
 vogtąjį lobį taip nuslėpti, jūg Dievas neįstengia surasti.

Kūmet gi nors Dievas neteks kantrybės; tula jis per tris

1) *Artės* - aniolas pramisiu budavonių. Ar reikėtu mislyti tą vardą
 isz szaknies ar susiziedus? *E. Curtius* sako: „Pamatinė prasmė szitos
 szaknies vargiai bau, ką kitą bus ženklinusi kaip judėjimą linkon ko nors.
 Daugumoje savo panaudojimų tasai yra manomas kaip nusiszkantis, savų
 mierį pasiekiantis“.

dienas ir naktis paėiliui zaibūdius ir griaustiniais griaudins bei lytumi lydins: tūmet žiamė taps isznaikinta ir kožnas auio- las vėl atsiims savo smilėzių krislelį. Tada kita žiamė taps subudavota, ant kurios eisis iszmiutingai ir gerai.

9. Pradžioje nebuvo jokios žiamės, tik tai masa neiszpasa- komo didumo; toji panėszėjo į kiaušį. Saulei per szimtų szimtus metų aplink tą masą besisukus, tosios kiautas (luksz- tas) truko po įtekine jos szildanczių spindulių ir žiamė iszėjo eiksztėn. Toji nebuvo tokia, koki ji dabar yra, ale didelė pustynė. Žiamė buvo pusta ir vandeniai siautė ir bangavo, ir burbulai visokeriopo dydžio loszėsi ant tujų.

Kad gi dabar saulė su visa savo spēka galėjo veikti ant žiamės, tai veikiai ėmė dygti visokeriopos žolės ant tosios, ir po keletos szimtmeczių pasidarė pumpurai ant zolių. Isz szitų pumpurų su laiku gyvuliai iszėjo, ir kad gi augalai bei pumpurai buvo visokių mencių ir didumų, taip pat buvo gy- vuliai ar, kurie isz jų pasidarė, visokeriopų mencių, kaip va: levas, tigras, meszka, vilkas ir tt. Kirminai bei gyvatės pa- viso ne isz pumpurų, bet isz szaknių zolių ir medzių.

Taip gi ant jurės įvyko didelės atmainos. Vandū virė ir oszė taip ilgai, iki burbulai, kurie buvo ant pavirszio van- dens, vėl nūgrimzdo ant dugno. Isz szitų burbulų paviso žu- vys o vandū pats buvo dabar tykus, ir jo pavirszis lygus.

Ant žiamės ėjosi neszvankiai. Druťesniejie žvėrys užpū- lė ant silpnesniųjų; szitie neturėjo jokio apgynimo. Tada Dievas užsimanė sutverti esybę, kuri turėtu vieszpatauti ant žiamės ir ten parėdką laikyti. Todėl jis pasiuntė aniolus žia- myn ant žiamės, idant tiejie jam parneszų medegos. Aniolai nežinojo, kokią medegą jiems iszpultu imti. Galiaus jiems parėjo ant mislies ir jie prisiskynė pumpurų, isz kurių buvo gyvuliai pavisę. Isz szitų pumpurų Dievas suziedė žmogų. Bet jis žiamyn nepasiuntė taji tūjan ant žiamės ale pasilaikė ji dar ilgą laiką pas savę danguje draugyboje aniolų.

Kad Dievui dingtelėjo žmogų pasiųsti žiamyn ant žiamės, jis pirma suszauk lino visus gyvulius į kruvą, idant jūs žmo- gui padūti. Bet toks truckszmas ir toks miszūnys pasidarė, kada gyvuliai susirinko, jūg žuvsys galėjo panaudoti tą laiką, idant nematant prāsiszalinti, todėl jos dar sziadien yra valnos nū vieszpatavimo žmogaus. Dievui tik tai su vargu pasisekė sugražinti tyką ir parėdką tarp susirinkusių gyvulių. Tam įvykus, jisai tarė į susirinkusius, mostelėjęs ant žmogaus: „Sztas yra jusų vieszpaczių, ilgainiui jus turite jo bijotiesi, jis vieszpataus ant jusų“. O į žmogų Dievas tarė: „Tav mais tą ne vien gyvuliai suteiks, bet žiamė bus tavo motyna ir mai- tintoja“. Po szitų zodzių Dievas pavedė žmogui visokius mencių javų, rugius, miezius, kviečius ir tt. ir pamokino ji, kaip jūs reikia panaudoti.

Žmogus apžiūrinėjo gyvulius, ant kurių jis turėjo viesz- patauti. Isz szitų gyvulių jam labiausiai patiko levas ir jis meldė Dievo, kad jis padalintu ji įpatybėmis ano. Dievas iszpildė praszymą. Žmogus ilgainiui turėjo smurezią drasą ir milžino pajiegas, tacziaus vieno daigto jam truko, o tai — proto. Todėl atsėjo jam daugelyje dalykų gana prastai. Ka- da jis, paveizdos dėlei, užsėdo ant arklio joti, tai jis vienal- ten nukakdavo, kur ji arklys tiesiok nuneszdavo: jis neįsten- gė taji nei kieravoti į tam tikrą linkmę nei pasukti; o jeigu jis tai mėgino, tai jis kitaip nežinojo padaryti, kaip su visa spēka muszdamas arkliui į minksztimus. Arklys nežinojo,

ką reikėjo daryti, piestu stojosi ir neėjo isz vietos.

Kada jis užsigeidė pasimedzioti žvėrienos, tai jis taip il- gai vaikėsi žvėrį, iki tasai nuilsęs pargrindavo. Jeigu jam musė atsisėdavo ant nosies, ir jis tąjė norėdavo szalin nuvyti, tai jis taip smarkiai užgaudavo musę, jūg jisai ją sutriekszda- vo ir pats sav mėlynus ant nosies pasidarydavo. Taip gi su javų sėjimu ėjosi jam negerai. Norėdamas, mat, darbą pra- dėti, jis eidavo į lauką, iszgrėzdavo su pirsztu skylę žiamėje ir įmesdavo tadą grūdą į žiamę. Tokiu budu jis apdirbdavo visą lauką, kada javai budavo nunokę, jis kožną varpą pas- kyrium nuskabydavo.

Gyvuliai isz pradzių nenorėjo pripazinti vieszpatavimą žmogaus, ale jisai privertė jūs per savo pajiegumą. Tik tai lapė iszsisuko nū vieszpatavimo žmogaus savo gudrumu, net tamjam padarydavo blėdį arba nors supykindavo jį savo jei- biais. Jeigu, paveizdos dėlei, žmogus buvo pasimedžiojęs žvėrienos ir truputį nū tosios atsitrakdavo, tai lapė atbėgusi nusineszdavo ano grobį. Kiek gi sykių žmogus, įpykęs, nes- vydavo paskui lipės, toji pabėgdavo per savo gudrumą visa- dos nū persekiotojo. Tada žmogus galiaus meldė Dievo, idant aus azūt pajiegumo levo suteiktu jam gudrumą lapės. Dievas tarė jam: „Gerai, asz iszpildysiu tavo praszymą. Vie- nok tu kvailai padarei, panėkindamas pajiegumą. Ilgainiui gyvuliai tavę daugiau nesibijos, ir tu turėsi prasimanyti įrankius, idant nū anų apsiginti“. Vos buvo Dievas szitus zodzius isztaręs, žmoguje įvyko didelės atmainos; jo pajiegu- mas dingo, bet gudrybė ėjo į jį. Gyvuliai patėmyjo isz bu- do žmogaus gana veikiai, kad turėjusi buvo įvykti didelė ja- me atmaina. Jie nesibaugino jo daugiau, o net užsipuldavo ant jo. Bet žmogus veikiai mokėjo pasigelbėti. Nū užpūli- mų gyvulių jis pramanė kilpinį ir strielą, su kurių pagelba jis taip gi tūs parblokszdavo, kurių jis užsimanydavo. Idant kieravoti arkli, jojant, jis pramanė apinasrį.

Norėdamas javus į žiamę pasėti, jis visus penkis pirsztus drauge įkiszdavo į žiamę ir potam mesdavo į skyles javų gru- dus; tokiu budu jis dabar daug greicziaus apdirbdavo lauką negu seniaus. Vėliaus jis iszrado žūmbrį ir daug kitų prie- taisy ir baldų, kurių jam reikėjo. Kada lapė patėmyjo at- mainą, kuri žmoguje buvo įvykusi, ilgainiui užsilaike isz tolo su pagūdone.

Bet gi ukėje žmogui ėjosi dar labai prastai. Taip jis mėsą valgė žalią, nes nėko nebuvo, kas butų jam galėjęs isz- virti; javus jis nemokėjo susimalti ir iszsikepti, bet sutraisz- kęs tik tai grūdus jis valgydavo jūs tokiam padėjime. Ga- liaus rįzosi Dievas pasigailėti bėdos žmogaus ir sutverti jam drangalką, kuri rupintusi apie jo priimnumas. Dėl to mie- rio jis pasirinko palankiausiajį medį savo soduo ir aptraukė jį baltais burbulais tokio pat menciaus, isz kurių buvo žuvsy pavisusios. Potam jis liepė saviems aniolams pusti į taip pri- rengtąjį medį.

Tai įvyko. Isz palengvo medis ėmė judėti, jis gavo gy- vastį, ir pasidarė isz jo meteriskė. Toji turi savo szvelnumą ir baltą spalvą nū burbulų jurės, o nū palankumo medžio pa- eina jos nepasirįzimas ir jos drėjojimas.

Žmogus gyvena su savo paczia sutaikoje ir romoje. Žmogus viską pagamino, kō reikėjo dėl gyvenimo, o moterizs- kė aprupino ukę.

(Toliaus bus)

HOTELIS arba geriausia užeiga dėl darbininkų ar sziainp žmonių. Kurie no... [Text describing the hotel's amenities and location.]

Antaną Kalinaucką 118 Hancock St. WILKES-BARRE.

DR. C. B. HAM, GYDO MOTERIS, VYRUS IR VAIKUS.

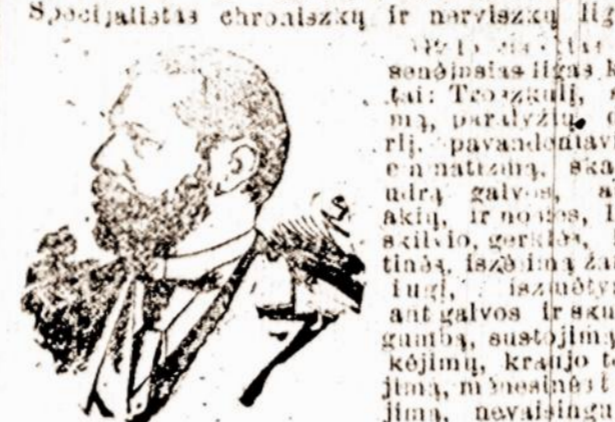
Jei gydytarai negalėjo pazinti tavo ligos... [Text detailing the doctor's expertise in treating various ailments.]

DR. C. B. HAM, 708-709 National Union Building, TOLEDO, OHIO.

ROYAL Manufacturing Co. 433 Dearborn St., CHICAGO Ill.

DR. F. J. KALIMERTEN.

Specialistas choroizy ir nervizy ligy... [Text describing the doctor's specialty in cholera and nervous diseases.]

DR. F. J. KALIMERTEN, TOLEDO, OHIO.

Kniningos

- List of books for sale, including 'Istorizkos dviasizkos italpos knygos', 'Kniningos', and 'Mokslizski rankvedziai ir kitokios knygos'.

- Second list of books for sale, including 'Keletas zodziu apie nezmonizskus maskoliu darbus', 'Kniningos', and 'Mokslizski rankvedziai ir kitokios knygos'.

- Third list of books for sale, including 'Dvi graizios pasakelios', 'Kniningos', and 'Mokslizski rankvedziai ir kitokios knygos'.